

na o - rá - če: Ne - oř tak z hlobo - ka. Me o - řem, jak možem,

šak to pře - ci zo - řem, konič - ke nám osta - va - jó,

me sa - mi nemožem.

Hosečka divoká
letěla z vesoka,
zavolala na oráče:
Neoř tak z hloboka.
Me ořem jak možem,
šak to přeci zořem;
koničky nám ostavajó,
me sami nemožem.

Přeneščasné ten čas,
odřel nás jako ras,
ani chleba, ani móke,
v stodole žádné klas.
Počké, Brandeborko,
šak tě bode horko,
až tě jenom Loudon spere,
bodeš sedět v soturko.

Chtěl's dobet Holomóc,
střílal's tam celó noc,
mosel's otyct jak be pes kós'
pozbel's tam tvojo moc.
Nám Pámbu pomože
z této velké nóze,
a te bodeš jak pes scípat
v smradlavé komoře.

Zebral's nám prasata,
kráve a telata,
hose, koně, seno, slámo
e taky hřibjata.
Jenom si to zpomeň,
že je v pekle oheň,
šak tě tam čert bode piskat
až na vjeke amen.